

HET CALLISTO PROJECT

Intro

Auteur: Nitthy Alves.

hoofdstuk 1: De maankrijgers

Bonny was een Anime-serie aan het kijken toen plots haar jongere zus Romy achter haar kwam staan. "Waar kijk jij naar?" vroeg Romy. Bonny zette de clip op pauze en keerde zich ook om. "Anime, waarom?" vroeg Bonny. "Uch stom..." zei Romy. "Wat stom? Jij bent stom." antwoordde Bonny terug en zette de clip weer op, maar Romy pakte de afstandsbediening af. "Het is mijn beurt nu", zei Romy. "Hey, WTF nee, ik ben het nog maar even aan het kijken!!!!" riep Bonny uit terwijl ze de afstandsbediening vastnam om hem terug te nemen. Romy gaf niet in en bleef trekken. "Maar jong, wat is dat zelfs?!" riep Romy. "Bemoei je niet met mijn zaken en geef mij die afstandsbediening!!" tierde Bonny. Terwijl de twee er om vochten, kwam hun jongere broer Haylon naar beneden, hij keek naar Bonny en Romy. Bonny keek om naar Haylon, ze rukte de afstandsbediening uit Romy haar handen en gaf die aan hem. "Hier." zei ze kortaf. Haylon nam het apparaat aan en zette zelf iets op de tv. Romy keek geïrriteerd naar Haylon. Bonny ging naar haar kamer, die ze met haar andere zus Nora deelde, opende haar laptop en bekeek haar Anime verder. Haar zus Nora draaide zich om. "Was je niet beneden aan het kijken?" vroeg ze. Bonny keek naar Nora. "Romy probeerde de afstandsbediening af te pakken en iets anders op te zetten", zei Bonny. Nora grinnikte. "ik heb de afstandsbediening aan Haylon gegeven omdat hij iets wilde kijken." zei Bonny. "ah ja omdat als Romy de afstandsbediening van Haylon afpakt..." zei Nora. "dan word mama boos." zei Bonny. "wat ga jij kijken?" vroeg Nora. "de serie waar ik nu mee bezig

was." antwoordde Bonny. Nora knikte. "ik ga snacks halen." zei ze en ging naar de keuken terwijl Bonny de episode opzocht waar ze daarjuist was voor ze zo grof onderbroken werd. Even later kwam Nora giechelend binnen met een zak chips. Bonny keek op. "zeg nou niet..." begon Bonny, "Romy heeft ruzie gemaakt met Haylon, mama is er tussen moeten komen." zei Nora giechelend. "lol." zei Bonny en schoof op zodat Nora naast haar kon zitten. "het is nog altijd beter op de tv." zei ze. Nora knikte en stemde in. Opeens hoorden ze een deur dichtslaan en daarna Haylon huilend naar boven lopen. Er klonk een klopje en de deur ging open. Het was hun moeder. "Hey, het is laat en jullie moeten morgen naar school, en geef die zak chips hier, jullie weten dat jullie niet boven mogen eten." zei hun moeder. "Wat?! Het is nog maar 8 uur!!" zei Bonny. "Boeit mij niet, Haylon moet nu slapen omdat hij anders morgen moeilijk doet, en hij gaat niet slapen tenzij jullie dat ook doen." Antwoordde hun moeder. Beide Bonny en Nora zuchten, gaven de chips terug en deden de laptop dicht. "niet zuchten, ga slapen." zei hun moeder. "Waarom moeten wij onze avond laten verpesten omdat Haylon niet wil slapen?" vroeg Bonny. "omdat het nu eenmaal zo is, stop met klagen kleeed je om en ga slapen." zei hun moeder. "krijgen we tenminste wat privacy?" vroeg Bonny. Hun moeder ging de kamer uit en deed de deur dicht. De twee kleden zich om en kropen in bed. Nora deed het licht uit, deed de deur open en ging in bed liggen. Bonny pakte haar GSM en opende een spel. Nora deed hetzelfde. Romy kwam haar kamer uit en sloop de kamer van Nora en Bonny binnen. "hey, psst." zei Romy. "wat wil je?" vroegen Nora en Bonny tegelijk. "Ik zweer ik heb niks gedaan Haylon overdreef

gewoon." Zei Romy. "Waarom denk je dat ik de afstandsbediening aan hem gaf?" Vroeg Bonny. "Jij wilt zeggen dat dat met opzet was?" Vroeg Romy. "Je had mij maar niet moeten storen terwijl ik mijn Anime wilde kijken." Romy ging terug naar haar eigen kamer. Nora en Bonny legden hun GSM's weg en gingen slapen.

Ondertussen op de maan Callisto,

Arnack liep snel door de gangen heen op weg naar het kantoor van de generaal. Hij kwam aan bij de deur van de generaal, klopte aan en de deur schoof open. Arnack stapte het kantoor binnen en keek naar de vrouw die uit het raam staarde. "U had mij opgeroepen? Generaal Medina?" vroeg Arnack. Generaal Medina draaide zich om naar Arnack. "inderdaad." zei Generaal Medina. Arnack rechtte zijn oren en luisterde aandachtig. "Zoals je al weet zijn de koning en zijn twee dochters verdwenen een paar weken terug." zei Generaal Medina en keek even naar Arnack voor een seconde. Arnack luisterde aandachtig. "Wij hebben meer informatie doorgekregen en hebben er een dader kunnen uithalen, getuigen hebben aangewezen dat uw tweelingbroer Tarrack rond het gebied is gezien voor de feiten." zei Medina. Arnack wiegelde zijn oren in ongeloof. Zijn broer deed dit? Arnack rechtte zijn rug. "En u denkt dat hij er iets mee te maken heeft?" vroeg Arnack. Generaal Medina knikte. "Aangezien uw broer vrij onvoorspelbaar is en u hem het beste kent, dacht ik eerder dat het best was dat u hem achterna ging met uw eigen team, natuurlijk ga ik een van de nieuwe rekruten erbij moeten zetten." zei Generaal Medina. Arnack aarzelde even. "waarom sturen we niet een hele vloot om hem op te pakken?" vroeg Arnack. Wij weten niet hoe ver Tarrack al is op zijn reis maar wij weten dat hij zich op de planeet Aarde bevindt. De mensen zijn niet erg gesteld op dingen die niet van Aarde komen en ik wil liever veilig spelen om verlies te voorkomen. Jij hebt een hightech vliegtuig waar enkel jij en Ormock

ongespoord mee kunnen vliegen." zei Medina. "Maar u wilt dat ik een nieuwe rekrut mee neem?" vroeg Arnack. "Ik denk dat dit beter is voor ons allemaal, ze is vrij getalenteerd op haar vlak." zei Medina. Arnack knikte. "Natuurlijk Generaal." zei Arnack. "Een klein team is waarschijnlijk goed genoeg. Als we meerdere soldaten sturen worden we snel ontdekt en zal hij gaan vluchten." zei Generaal Medina. Arnack knikte ter bevestiging waarna Generaal Medina hem wegwijsde. Toen Arnack het kantoor buiten stapte stond de nieuwe op hem te wachten. Een vrouw die nog heel jong was, ze leek niet echt zelfverzekerd en was vrij nerveus. "ben jij de nieuwe?" vroeg Arnack. De nieuwe knikte. "ja luitenant-generaal." antwoordde ze. "Wat is jouw naam?" vroeg Arnack. "Sarah luitenant-generaal." zei ze. "Kom maar mee, Sarah" zei Arnack en vertrok naar de hangar.

Eens binnen ging hij regelrecht op zijn eigen ruimteschip af. Hij keek onder het schip waar Ormock, Arnack zijn beste en handige vriend, mee bezig was. "ben je klaar met het schip? We gaan hem nodig hebben." vroeg Arnack met een slag op de bepantsering. Ormock schrok en stootte zijn hoofd tegen de onderkant van het schip, hij schoof er onderuit en keek Arnack geïrriteerd aan. "hey wees een beetje rustig met Liz oke, jij bruut." zei Ormock. Arnack zijn oren gingen even plat liggen als reactie op Ormock. "Ja, hij is klaar, ik moet enkel nog het bedradings paneel dicht schroeven." zei Ormock. "haast je want we hebben niet veel tijd." zei Arnack. "Jaja, rustig aan, het vastschroeven van het paneel moet zorgvuldig en precies gedaan worden, een foutje kan ons fataal worden. dus alsjeblieft zaag mijn oren er niet van af." zei Ormock voor hij weer

onder het schip schoof en het paneel dicht begon te schroeven. "jij hebt precies ook niet zo een geweldige dag vandaag." zei Arnack terwijl hij neer hurkte. Ormock negeerde de opmerking en werkte het paneel af. "Ormock we moeten zo snel mogelijk vertrekken, we hebben juist een missie gekregen en dit kan niet uit onze handen glippen." zei Arnack. Ormock versnelde zijn werk en schoof er terug onderuit. "zo hij is klaar." zei Ormock geïrriteerd terwijl hij zijn handen proper veegde. Ik zou dat gereedschap in het schip leggen want jij gaat ook mee.. Arnack opende het luik van het schip. Ormock draaide zich om en zag Sarah naar hun kijken. "een nieuwe teamlid?" vroeg Ormock die zijn handen op zijn buik legde en Sarah nieuwsgierig aankeek. "Sarah. zei Sarah kort. "Ormock." antwoordde Ormock en stak zijn hand uit. Sarah schudde de hand. "kom we vertrekken." zei Arnack en stapte in waarna Sarah volgde en daarna Ormock. Arnack liet Sarah door naar de cockpit en draaide zich om naar Ormock die het luik dicht deed en zijn gereedschap in de schappen legde. "we gaan een lange reis tegemoet Ormock, ik hoop dat je hierop bent voorbereid." zei hij. Ormock knikte. "rantsoenen en water zijn aangevuld, de rest is proper gemaakt en gerepareerd." zei Ormock met een klap op zijn buik. "goed dan vertrekken we." zei Arnack, hij draaide zich om en zette zich in zijn stoel aan het roer. Ormock nam zelf ook veilig zijn plaats. "Op, naar de planeet Aarde." zei Arnack en zette zich koers naar de Aarde.

Bonny werd wakker door het geluid van haar wekker, ze kreunde en pakte haar GSM op. Het was 7 uur 's ochtends. Nora had het ook gehoord, ze drukte haar kussens tegen haar oren en kreunde. "zet dat ding af!!" zei Nora. Bonny zette haar wekker af en stond op, terwijl Nora het licht aan deed staarde Bonny nog vermoeid voor zich uit. "Man, waarom moeten scholen zo vroeg open gaan..." zeurde Nora. Bonny zuchtte. "Ja, het is alsof ze denken dat wij geen leven hebben..." bracht Bonny er nog bij op. "Jij was gisteren naar Anime aan het kijken... welk leven?" vroeg Nora. Bonny wreef in haar ogen voor ze van haar bed afsprong en de kast open deed om haar kleren te nemen. Haar kast was nogal rommelig dus Bonny moest door haar kleren zoeken om er een outfit uit te vinden. Nora liep naar haar eigen kast, ze nam haar outfit die ze de dag ervoor had klaargelegd "je moet echt eens leren om je kast op orde te houden." merkte Nora op. "als je nog veel opmerkingen gaat maken over mijn kast haal ik die van jou ook doorheen." zei Bonny voor ze zich omkleedde. Nora gaf haar een chagrijnige blik en kleedde zich ook om. Ze kwamen beide hun kamer uit en Romy kwam ook aangekleed naar buiten. Ze zag er nog meer uitgeput uit als Nora en Bonny. In de kamer van Halon kon je hem horen jammeren terwijl hun moeder hem probeerde wakker te maken. "Uch..." zei Romy. "Wat heb jij nou?" vroeg Bonny gapend. "Een nachtje door gedaan... ik ben zo moe." zei Romy. "eigen schuld." zei Nora. "uuh houd je mond." antwoordde Romy. "kom, ik maak wel koffie." zei Bonny. "eeh nee, Romy mag geen koffie dat krijgt ze ervan om niet te gaan slapen wanneer ze moet slapen." klonk het van Halon zijn kamer. De drie meisjes giechelden voor ze naar beneden vlogen.

Bonny zette het koffieapparaat aan en pakte vier mokken. Ze dronk toch altijd maar de helft van haar koffie leeg, de rest dronk Romy altijd stiekem op zonder dat hun moeder het wist, dit gebeurde natuurlijk niet vaak, Romy dronk niet graag van andermans glas maar ze maakte hier een uitzondering voor. De andere drie waren voor Nora en hun ouders. Ze zette de tassen voor hun ouders neer op de tafel en vertrok met Nora en Romy mee naar de bushalte.

Toen ze op school aankwamen namen de drie afscheid voor iedereen zich bij haar eigen groepje aansloot. Bonny liep naar haar twee vrienden, Jane en Billie. Twee broers die niet zo makkelijk van elkaar te onderscheiden waren op het eerste gezicht. Bonny had hier zelf ook moeite mee in het begin maar herkende het verschil al snel. "klaar voor de toets vandaag?" vroeg Bonny. Jane en Billie draaiden zich verschrikt om. "Oh uhm zeker weten." zei Billie met een grote grijns. Jane zuchtte. "kan je ons nou eens voor een keer niet besluipen?" zei Jane geïrriteerd. "Het was niet met opzet, weet je." zei Bonny. "Natuurlijk niet, jij kan er ook niets aan doen dat je zo klein bent." zei Billie terwijl hij een hand op Bonny haar hoofd legde. Bonny sloeg zijn arm weg. "Ik ben helemaal niet klein, jullie zijn op minstens twee meter groot." zei Bonny verontwaardigd. "Twee meter vierendertig, maar okay." zei Billie. "Dat is juist mijn punt! Dat kan toch niet normaal zijn!" riep Bonny. "Kom, de eerste bel gaat over een minuut, zullen wij al klaar gaan staan?" vroeg Jane, die zich al omdraaide om te vertrekken. Bonny zuchtte. "Natuurlijk, ook al zie ik er tegenop, aangezien wij nu Engels hebben." zei Bonny. "Ik snap het niet, waarom

heb je een hekel aan Engels?" vroeg Billie, een van de medestudenten liep tegen Billie waarna hij hen aan de kant duwde om door te geraken, de studente gaf Billie een zure blik enkel en alleen om er een terug te krijgen. "eeh hallo de leerkracht, hij blijft de hele tijd op mij pikken. Elk ding dat ik doe heeft hij een probleem mee..." zei Bonny. Jane keek naar Billie en Bonny terwijl hij bij de deur stond. Billie pakt Bonny haar hand vast en liep sneller naar Jane toe waardoor Bonny een paar keer struikelde. De eerste bel ging en ze gingen met zijn drieën naar boven.

De eerste pauze begon en de drie gingen ergens op een bankje zitten. "nou meneer Willems is vandaag vrijwel zeker met het verkeerde been uit bed gestapt." zei Billie en grinnikte. "en natuurlijk kreeg ik de volle laag weer." zei Bonny met een zware zucht. "kom op nou we zijn bijna tegen het einde van het schooljaar, ik denk wel dat je het deze paar weken nog gaat volhouden." zei Jane en sloeg een arm om Bonny heen. Bonny gooide zijn arm van zich af. Jane keek haar schuin aan. Romy kwam naar hen toe gewandeld, ze leek een beetje geïrriteerd. "Wat is er met jou aan de hand?" vroeg Bonny. "Iemand van mijn groep heeft roddels zitten verspreiden over mij." zei Romy. Bonny had al door wie ze bedoelde maar ze hield zich niet veel bezig met Romy haar sociale leven, de twee gaven elkaar een veelzeggende blik. Romy zette haar tas neer en ging naast Billie zitten. Billie aaide over haar hoofd. "ah raak mij niet aan jij lelijke giraf." zei Romy. Billie trok zijn hand verontwaardigd terug. "lelijke giraf?" vroeg Billie. "Ah nee, dat is heel beledigend tegenover giraffen, je lijkt precies op de clown van die horrorfilm met die lelijke